

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Bistandsloven - hvem gavner den?

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1976

Emne:Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 8

Relateret:

Relateret:

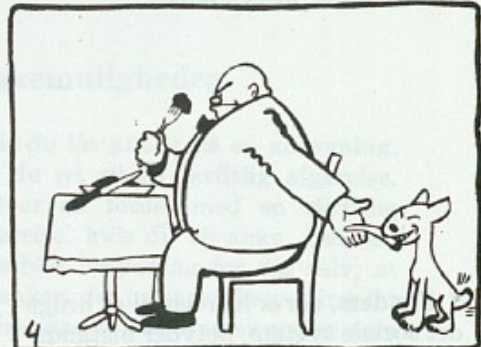
Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

VS1976

Bistandsloven

- hvem gavner den?

Den 1. april 1976 træder lov om social bistand i kraft. Socialministeriet er i gang med en mægtig reklamekampagne, der skal bilde os ind, at bistandsloven er et stort fremskridt, der vil være til gavn for »klienterne« i det sociale system. Men det passer ikke!

Bistandsloven vil tværtimod forringe forholdene for dem, der er henvist til at bruge det sociale system. Bistandsloven gavner først og fremmest myndighederne.

Bistandsloven er en »harmonika«:

- * I nedgangstider trækker myndighederne harmonikaen ind og yder mindre hjælp end i opgangstider.
- * Bistandsloven vil blive fortolket forskelligt fra kommune til kommune, så den sociale standard vil blive vidt forskellig.
- * Hjælpen efter bistandsloven bygger i de fleste tilfælde på et skøn, så det bliver mere usikkert for den, der skal have bistand.

* For myndighederne er det praktisk, at loven er en harmonika. Under den nuværende krise forsøger staten at skære ned på de sociale udgifter. Nedsækeringerne på børnetilskuddene og daginstitutionerne er eksempler herpå. Pensionerne bliver ikke reguleret, så de følger med priserne på de daglige fornødenheder. Bistandsloven er velegnet til at foretage yderligere nedsækeringer. Nu kan de enkelte kommuner selv afgøre, hvor mange — eller få — penge de vil bruge til en række sociale ydelser. Og den udvidede anvendelse af skøn betyder, at politikerne vil pålægge de sociale medarbejdere at skønne sådan at der spares mest muligt.

* For dem, der er henvist til at bruge det sociale system, betyder bistandsloven større usikkerhed. De ydelser, man har ret til, kan ingen tage fra en, i modsætning til skønsmæssige ydelser. Den individuelle, skønsmæssige behandling er også med til at underbygge den falske opfattelse, at de sociale problemer skyldes individuelle mangler. Problemer, der egentlig skyldes samfundsforhold, fjernes fra deres politiske sammenhæng. Samtidig får myndighederne større indsigt i den enkeltes forhold, og det giver mulighed for større social kontrol og umyndiggørelse.

Hvem skal have hjælp efter bistandsloven?

Alle, der har fået hjælp på mødrehjælpen, revalideringscentrene, børneværnet og socialkontoret, skal nu have hjælp efter bistandsloven. Gamle, handicappede og pensionister skal også have hjælp efter loven. Hjemmehjælp og tilskud til børnehaver og vuggestuer gives også efter bistandsloven. Hvis du har brug for hjælp skal du henvende dig til socialforvaltningen i din kommune — og kun dér.

Kan alle få hjælp?

Efter loven er det ikke nødvendigt at være syg, arbejdsløs eller på anden måde uden arbejde for at få hjælp. Også lavtlønnede og andre med lille indtægt (enlige mødre) kan få hjælp efter loven. Eksempelvis hvis du har store boligudgifter, store transportudgifter, særlige udgifter til børnene, eller hvis du i en kortere periode har ekstraordinært store udgifter af en eller anden grund. Loven skal sikre, at dine »hidtidige levevilkår ikke i væsentlig grad forringes«. Kræv at være med ved behandlingen af din sag. Kræv at få en forklaring på, hvordan hjælpen udmåles.

Hvordan vurderer kommunen hjælpens størrelse?

Hjælpen ydes efter behov, dvs. kommunen foretager et skøn over hvor mange penge der skal ydes. Det betyder, at der ikke er faste grænser for den hjælp, der kan gives. Kommunen skal vurdere hvor mange penge du har brug for for at opretholde din hidtidige levestandard.

Hvordan gives hjælpen?

Økonomisk hjælp får du enten som a) *forbigående hjælp* (højere takster), der efter kommunens skøn skal opretholde dit hidtidige leveniveau, eller b) *varig hjælp* (lavere takster), der gives, når samfundet ikke mere kan bruge din arbejdskraft og du ikke kan få pension. Den varige hjælp betyder, at du skal leve på et eksistensminimum. Kommunen skal i næsten alle tilfælde yde forbigående hjælp. Ank altid, hvis du bliver sat på varig hjælp.

Hjælpens størrelse

Forbigående hjælp ydes med højst 1.319 kr. månedlig til en enlig til kost. Hertil kan lægges hjælp til »rimelige« faste udgifter såsom: husleje — el. — varme — transport — forsikringer — fagforeningskontingent — telefon — TV-licens — og i nogle tilfælde hjælp til afbetaling og børnebidrag.

Varig hjælp ydes med 1.601 kr. (evt. mindre) om måneden, alt incl. (De nævnte tal pristalsreguleres).

OBS! Husk her er tale om kommunens skøn. Forlang at få en forklaring på hjælpens størrelse. Tag evt. en kammerat eller tillidsmand med.

Karantæneregler

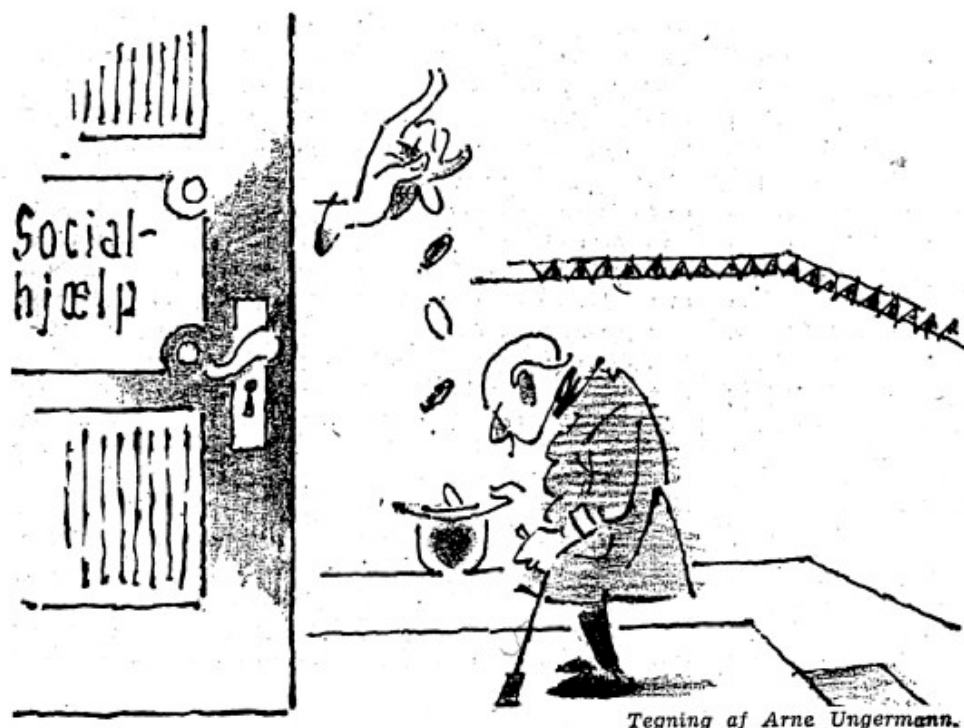
Kommunen kan rette sig efter arbejdsformidlingens beslutninger om udelukkelse fra understøttelse ved såkaldt arbejdsvægning, dvs. du kan risikere at skulle betale hjælpen tilbage. Dette kan kommunen selvfølgelig kun gøre i 5 uger. Du skal ikke på forhånd acceptere en sådan afgørelse, hvis du mener arbejdsvægningen er rimelig (hvad den i almindelighed er). Kræv at få hjælp efter reglerne for forbigående hjælp.

Ankemuligheder

Hvis du får afslag på en ansøgning, har du ret til en skriftlig afgørelse. Det er en fordel med en skriftlig afgørelse, hvis du vil anke. Det har ikke blot betydning for dig selv, at du anker, det har også betydning for andre, der er i samme situation som dig.

Hvis du vil vide mere

Der er oprettet en række såkaldte åbne rådgivninger og forbrugerorganisationer, hvor du kan få støtte til at sikre din ret. Du kan ringe eller skrive til Venstresocialisterne, Sct. Pederstræde 28B, 1453 København K. telf. 01-150913 (kl. 13-17) og få nærmere oplysninger om disse rådgivninger.

Tegning af Arne Ungermann.

Hvorfor er der op mod 200.000 arbejdsløse? Hvorfor kan flere og flere helt unge ikke få noget arbejde? Hvorfor er de fleste arbejdere nedslidte, længe før de når pensionsalderen? Hvorfor spises der så mange nervepiller? Hvorfor kan flere og flere børn og unge ikke tilpasse sig samfundet?

Sociale problemer drejer sig i virkeligheden om økonomisk ulighed. Det kapitalistiske system medfører nødvendigvis, at nogen har sociale problemer. Det er tilfældigt, at det er dig!

Bistandsloven prøver at lappe på nogle af skaderne, når de er sket. Det er det man kalder socialpolitik i et kapitalistisk samfund. Den eneste

holdbare løsning af de sociale problemer er naturligvis at afskaffe årsagerne til problemerne. Det vil sige afskaffelse af det kapitalistiske system med dets profitjageri, akkordræs og umyndiggørelse.

I kampen for et andet, et socialistisk samfundssystem må lønarbejderne stå sammen. De, der er i arbejde, må stå solidarisk med dem, der ikke er i arbejde, og som er henvist til det sociale system. Alle må kæmpe solidarisk mod sociale forringelser. Brugere af det sociale system må organisere sig for at varetage deres interesser over for myndighederne.

Som enkeltperson, som »klient« er du svag. Fælles kamp giver styrke!

Venstresocialisterne

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk